

Ryhmä: 5

FCI:n numero: ei FCI-rotu
Hyväksytty: RKF 10.5.2005
Kennelliitto 23.4.2019

Suomen Kennelliitto-
Finska Kennelklubben ry

JAKUTIANLAIKA **(YAKUTSKAYA LAIKA)**

1/5

Alkuperämaa: Venäjä

KÄYTTÖTARKOITUS: Reki- ja metsästyskoira

FCI:N LUOKITUS:

Ryhmä 5 pystykorvat ja alkukantaiset koirat
Alaryhmä 1 pohjoiset rekikoirat
Käyttökoetulosta ei vaadita.

LYHYT HISTORIAOSUUS:

Jakutianlaika on ikivanha koirarotu, jota Venäjän koillisosien alkuperäiset asukkaat ovat kasvattaneet ns. koirajokien varrella. Rotu mainitaan lukuisien tutkimusmatkailijoiden kirjoituksissa monilla eri nimillä, mm. arktinen koira, verhojanskinkoira, ohotankoira, susmaninkoira, koillinen rekikoira, tunguskankoira, evenkikoira, jakutiankoira, jne.

Vuodesta 1635 lähtien alueelle muuttaneiden kasakoiden kirjallisissa merkinnöissä on mainintoja "koirajokien" varrella elävistä koirista.

V. 1692 Amsterdamissa julkaistiin hollantilaisen tiedemiehen, tutkimusmatkailijan, maan- ja kansatieteilijän Nicolaas Corlennisson Witsenin kirja 'Noord en Oost Tartarye', jossa oli "Jakuuttien talvisia kulkumenetelmiä" esitteleviä piirroksuvia. Näissä kuvissa oli kuvattu koirien käyttöä vetokoirina, ja nämä ovat ensimmäiset kuvat jakutiankoirista. Kuvissa näkyi myös koirien vetämä hiihtäjä sekä toinenkin

Pohjoismainen Kennelunioni
Dansk Kennel Klub
Hundarektarfélag Islands
Norsk Kennel Klub
Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben
Svenska Kennelklubben

talvinen urheilulaji, jääpurjehdus. Nämä kuvat ovat ensimmäiset tunnetut kuvat jääpurjehduksesta ja koirahiihdosta.

Vitus Jonassen Bering aloitti 1730 varustautumisen toiselle pitkälle tutkimusmatkalleen Kamtsatkan alueelle. Tämän retken aikana arktisen Jakutian koiria käytettiin aktiivisesti, ja nämä olivat ensimmäiset maantieteelliset tutkimusmatkat, joilla käytettiin koiria.

Ivan Pavlovski kirjoitti 1843 kirjassaan 'Venäjän keisarikunnan maantiede', että "koiria (jakutianlaikoja) käytettiin postin kuljettamiseen". Jakutian alueella rahtia ja postia kuljetettiin talviaikaan koirilla Ohotskiin ja edelleen Kamtsatkaan. Kymmenen koiraa valjastettiin viideksi pariksi pitkään hihnaan, jonka kärjessä yhdestoista koira johti joukkoa. Tällainen valjakko pystyi vetämään noin 450–630 kg lastia 85 km päivässä, ja kevyemmällä kuormalla samat koirat saattoivat taittaa päivän aikana jopa noin 150 km matkan.

Vuonna 1850 professori Ivan Jakovlevits Gorlov kuvasi jakutianlaikan perinteistä käyttöä ja hoitoa kirjassaan 'Taloudellinen yleiskatsaus, Venäjän keisarikunnan tilastoja 1849' seuraavasti: "Jakutit käyttävät koiria vetämään rekiä ja kantamaan raskaita kuormia. Koirat asuvat ulkosalla vuoden ympäri, kesällä ne kaivavat maahan kuopan viilentääkseen oloaan tai makaavat vedessä sääskien vuoksi. Talvella ne etsiytyvät suojaan syviin lumikuoppiin, minne asettuvat kerälle ja peittävät kuononsa tuuheakarvaisella hännällään."

Jakutianlaikaa on vuosisatojen ajan käytetty monipuolisesti eri tarkoituksiin metsästyksestä ja asumusten vartioinnista aina karjan paimentamiseen ja luonnollisesti myös vetämään rekeä, mikä erottaa sen maailman kaikista muista käyttökoiraroaduista.

YLEISVAIKUTELMA: Voimakas, hyvin lihaksikas, keskikokoinen, tiivisrakenneinen ja kohtuullisen korkearaajainen koira, jolla on paksu mutta aina täysin tiivis nahka. Karvapeite on hyvin kehittynyt ja sitä tulee olla riittävästi, jotta koira pystyy elämään ja työskentelemään arktisen alueen ankarissa oloissa. Sukupuolileima on selvä, urokset ovat vankempia ja vahvempia kuin nartut.

TÄRKEITÄ MITTASUHTEITA: Rungon pituus on 10–15 % säkäkorkeutta suurempi. Pään pituus on hieman alle 40 % säkäkorkeudesta. Kuonon pituus on 38–40 % pään koko pituudesta. Eturaajojen korkeus on 52–54 % säkäkorkeudesta.

KÄYTTÄYTYMINEN / LUONNE: Rohkea, ketterä, avoin, ystävällinen, sosiaalinen ja vilkas.

PÄÄ: Pää on muodoltaan kohtuullisesti kapeneva kiila, koiran kokoon nähden sopusuhtainen.

Kallo: Kohtuullisen leveä, hieman pyöristynyt. Korkea otsa. Poskiluut ovat kohtuullisen selvät.

Otsapenger: Selvästi erottuva.

Kirsu: Suuri, väriltään musta tai ruskea. Avoimet sieraimet.

Kuono: Silmien alta hyvin täyttynyt, kiilamainen, kapenee vähitellen kohti kirsua.

Huulet: Kuivat ja tiiviit, hyvin pigmentoituneet.

Leuat / hampaat: Suuret, valkoiset hampaat, mieluiten täysi hampaisto (42 hammas). Leikkaava tai tasapurenta. 3-vuotiaalla koiralla hyväksytään tiivis käänteinen leikkaava purenta.

Silmät: Mantelinmuotoiset ja vaakasuoraan ja etäälle toisistaan sijoittuneet, eivät syvällä sijaitsevat. Väriltään tummanruskeat tai siniset, voivat olla myös keskenään eriväriset (toinen ruskea ja toinen sininen) tai ruskeassa silmässä voi olla sinisiä kohtia. Silmäluomet ovat ohuehkot ja tiiviit, väriltään kirsun väriin sointuvat. Silmäluomien pigmentin ei tarvitse olla täydellinen, jos silmän ympärillä on valkoista väriä.

Korvat: Kolmiomaiset, paksut ja korkealle kiinnittyneet, tyvestään leveät, pystyt tai kärjestään taittuneet. Korvat ovat kauttaaltaan paksun, lyhyen karvan peittämät. Koiran juostessa korvat taittuvat taakse.

KAULA: Melko pitkä, lihaksikas, asennoltaan keskikorkea.

RUNKO: Voimakas ja lihaksikas.

Ylälinja: Suora ja voimakas, laskee hieman säästä kohti hännäntyveä.

Säkä: Hieman erottuva.

Selkä: Vahva, leveä, suora ja lihaksikas.

Lanne: Lyhyt, leveä ja lihaksikas.

Lantio: Leveä ja pitkä, lihaksikas, pyöristynyt ja lähes vaakasuora.

Rintakehä: Leveä ja pitkäkö, lihaksikas, kaartuvat kylkiluut.

HÄNTÄ: Korkealle kiinnittynyt, kiertyy puoliympyräksi ja asettuu selälle. Paksun, tuuhean karvan peittämä.

RAAJAT

ETURAAJAT:

Yleisvaikutelma: Voimakkaat, lihaksikkaat, suorat ja yhdensuuntaiset.

Lavat: Viistoasentoiset ja kohtuullisen pitkät.

Olkavarret: Lihaksikkaat, viistot ja kohtuullisen pitkät.

Kyynärpäät: Tiiviisti rungonmyötäiset, eivät sisä- eivätkä ulkokierteiset.

Välikämmenet: Voimakkaat, lyhyet ja lähes pystysuorat.

Etukäpälät: Tiiviit käpälät, hyvin kaartuvat varpaat ja erittäin vahvat päkiät. Varpaiden välit paksukarvaiset.

TAKARAAJAT:

Yleisvaikutelma: Vahvaluustoiset ja hyvin lihaksikkaat, takaa katsottuna suorat ja yhdensuuntaiset.

Reidet: Leveät ja lihaksikkaat.

Polvet: Selvä polvikulmaus.

Sääret: Keskipitkät ja vahvat.

Kintereet: Hyvin kulmautuneet.

Välijalat: Pystysuorat ja voimakkaat.

Takakäpälät: Kuten etukäpälät, mutta hieman suuremmat.

LIIKKEET: Nopeat ja joustavat, tyypillisiä liikuntatapoja ovat tarmokas ravi ja laukka.

KARVAPEITE

Karva: Paksu, suora ja kiiltävä, tuntuu käteen karhealta. Karva on keskipitkää ja siinä on tiheä, erittäin hyvin kehittynyt pohjavilla. Kaulalla karva muodostaa kaulurin, joka on erityisen selvä uroksilla. Etu- ja takaraajojen takana on tuuhea hapsutus ja häntä on tuuheakarvainen. Karva on lyhyempää päässä ja raajojen etupuolella.

Väri: Valkoinen tai kirjava (kaksi- tai kolmivärinen).

KOKO

Säkäkorkeus: Urokset 55–59 cm, ihannekorkeus 56 cm
Nartut 53–57 cm, ihannekorkeus 55 cm

VIRHEET: Kaikki poikkeamat edellä mainituista kohdista luetaan virheiksi suhteutettuna virheen vakavuuteen ja sen vaikutukseen koiran terveyteen ja hyvinvointiin sekä kykyyn toimia perinteisessä käyttötarkoituksessa.

VAKAVAT VIRHEET:

- Rotumääritelmästä selvästi poikkeava rakenne, matalaraajaisuus
- Neliömäisyys
- Litteä, riittämätön tai tynnyrimäinen rintakehä
- Tasapainoton tai veltto liikunta
- Laineikas, pehmeä tai liian lyhyt karva, jossa heikosti kehittynyt pohjavilla

HYLKÄÄVÄT VIRHEET:

- Vihaisuus tai liiallinen arkuus
- Selvästi epänormaali rakenne tai käyttäytyminen
- Uroksen narttumaisuus
- Selvä alapurenta, yläpurenta, vino purenta
- Täydellinen pigmentin puutos kirsussa, silmäluomissa ja huulissa
- Yksivärisyys (muu kuin valkoinen)
- Lyhytkarvaisuus

HUOM. Uroksilla tulee olla kaksi normaalisti kehittynyttä kivistä täysin laskeutuneina kivespusseihin.

Jalostukseen tulee käyttää vain toiminnallisesti ja kliinisesti terveitä, rakenteeltaan rodunomaisia koiria.